

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 4182/2021
26.08.2021. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Слађане Накић Момировић, председника већа, Добриле Страјина и Марине Милановић, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Нада Митровић Ракић, адвокат из ..., против тужене Републике Србије, Министарство правде, чији је заступник Државно правобранилаштво из Београда, ради накнаде штете, одлучујући о ревизији тужиоца, изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж 435/21 од 15.04.2021. године, на седници одржаној 26.08.2021. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена ревизија тужиоца, изјављена против пресуде Апелационог суда у Београду Гж 435/21 од 15.04.2021. године.

Образложење

Виши суд у Београду, пресудом П 4399/19 од 28.10.2020. године, одбацио је предлог тужиоца за изузеће судије (став први изреке). Одбио је тужбени захтев тужиоца, којим је тражио да се обавезе тужена да исплати тужиоцу на име накнаде штете и то за претрпљене душевне болове због неоснованог лишења слободе износ од 500.000,00 динара и на име изгубљене зараде износ од 800.000,00 динара (став други изреке). Обавезао је тужиоца да накнади туженој трошкове парничног поступка у износу од 36.750,00 динара, у року од 15 дана од дана пријема пресуде (став трећи изреке).

Апелациони суд у Београду, пресудом Гж 435/21 од 15.04.2021. године, одбио је као неосновану жалбу тужиоца и потврдио пресуду Вишег суда у Београду П 4399/19 од 28.10.2020. године, у ставу другом и трећем изреке.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, тужилац је благовремено изјавио ревизију, због битне повреде одредаба парничног поступка и погрешне примене материјалног права.

Врховни касациони суд је испитао дозвољеност ревизије у границама својих овлашћења на основу одредбе члана 410. став 2. тачка 5. а у вези члана 413. Закона о парничном поступку - ЗПП („Службени гласник РС“, бр. 72/11, 49/13-УС, 74/13-УС, 55/14, 87/18 и 18/20) и утврдио да ревизија тужиоца није дозвољена.

Тужба је поднета 30.12.2016. године. Вредност предмета спора је 1.300.000,00 динара, који износ тужилац потражује од тужене на име накнаде штете.

Одредбом члана 403. став 3. ЗПП је прописано, да, ревизија није дозвољена у имовинскоправним споровима ако вредност предмета спора побијеног дела не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе.

Како вредност предмета спора побијане правноснажне пресуде, не прелази меродавну вредност за дозвољеност ревизије у динарској противвредности од 40.000 евра, то ревизија тужиоца није дозвољена на основу цитиране одредбе члана 403. став 3. ЗПП.

Из изнетих разлога, Врховни касациони суд је на основу члана 413. ЗПП, одлучио као у изреци.

**Председник већа - судија
Слађана Накић Момировић, с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић